

Repsol, pionera en la

ARXIU

A més de fer-ne, Repsol Distribució també arreplega els olis usats, olis que fa arribar als gestors finals autoritzats perquè en treguin profit energètic.

Fins no fa gaire era ben normal que tot-hom, des de la gran empresa a l'usuari particular, passant pels tallers mecànics, en el moment de renovar un lubricant aboquessin l'oli usat onsevulla o el cremessin indiscriminadament. Un fet negatiu i molt perillós per a l'home i el medi natural.

Els efectes tòxics dels olis, un cop utilitzats, són molt greus i, com més va, més indispensable resulta replegar-los. Repsol Distribució, conscient d'aquest problema, ja fa quatre anys que en fa la recollida a través de Gerpesa. La iniciativa, la va imposar la realitat l'any 1990, quan es va acabar el monopoli de Campsa. Hi havia un buit a l'hora de recollir els olis usats, i cadascú s'espavilava com podia. A partir d'aquest moment, Repsol, a través de Gerpesa, comença una campanya d'acords de venda i de replega de lubricants utilitzats. El procediment és relativament senzill. Grans camions cisterna recorren periòdicament els punts acordats i se n'enduen els olis, tant si són de tallers mecànics com de grans indústries. En acabat, aquest olis serveixen de combustible, després d'haver estat tractats —o reciclats, si és possible— per altres companyies. Aquestes són les dues opcions actualment disponibles, si bé hi ha estudis en marxa que investiguen la possibilitat de reutilitzar els olis per fer-ne asfalt i coc.

Un lubricant, en un motor de cotxe, refrigera, evita la fricció, neteja i recull impureses, i això que fa que en alguns casos esdevingui tòxic. Els olis industrials són més fàcils de regenerar i de reutilitzar, perquè contenen pocs metalls, tret que hagin estat contaminats amb productes difenilclorats o de naturalesa semblant als dels motors de turbina.

Un procés gens rendible. En el moment de la replega cal distingir dos tipus d'olis, els olis industrials i els d'automoció. Els primers, procedents de màquines hidràuliques, de turbines, de transformadors, etc., es poden reutilitzar després d'un tractament idoni. El procés de regeneració dels olis d'automoció és complicat i, econòmicament, gens rendible. Segons la Direcció d'Assistència Tècnica de Repsol Distribució, "empreses que es dediquin a reciclar olis industrials usats, n'hi ha poques, perquè no és un negoci rendible, tot i les subvencions estatals". En el marc europeu tampoc no hi ha gaires empreses que es dediquin a reciclar lubricants gastats, a excepció d'Alemanya i Itàlia, sobretot per raons econòmiques.

Tòxic i molt perillós. El procés de replega també és complicat de dur a terme, sobretot per la perillositat del producte. Segons les mateixes fonts consultades, "l'oli usat és molt perillós, però, malauradament, la gent en té un gran desconeixement". El problema no és l'oli en si, perquè quan surt de la refinaria és totalment inofensiu, sinó la barreja amb altres elements contaminants. Els lubricants, cal manipular-los amb guants, perquè el contacte prolongat amb la pell origina dermatologies. En els olis d'automoció hi ha com-

replega d'olis usats

ARXIU

a l'oli tots aquests productes, cal pensar encara en uns quants problemes afegits. Segons Repsol Distribució, "l'oli usat serveix a molts llocs de pou mort o de bassa de les escombraries on van a parar tot d'elements igualment inservibles; el resultat és un producte encara més perillós, que requereix control urgentment". Això fa que tot el procés, des de la replega a la regeneració o incineració, s'hagi de fer amb la màxima precaució possible.

Repsol empresa pionera. Repsol ha estat pionera en la replega d'olis. A mesura que el problema ha anat preocu-

ponents molt actius, residus de la combustió amb grans dosis de metalls despresos del motor. Un lubricant, en un motor de cotxe, refrigera, evita la fricció, neteja i recull impureses, i això que fa que en alguns casos esdevingui tòxic. Els olis industrials són més fàcils de regenerar i de reutilitzar, perquè contenen pocs metalls, tret que hagin estat contaminats amb productes difenilclorats o de naturalesa semblant als dels motors de turbina.

Cap lubricant no es degrada fàcilment i, si el llencem a qualsevol lloc, és molt fàcil que penetri en un aqüífer i l'emmetzini.

A l'hora de distingir la toxicitat dels olis usats, cal dir que hi ha diversos tipus de contaminants, cadascun amb els seus perills. El benzè i alguns aromàtics més són productes altament cancerígens; les restes de combustió són elements molt inflamables; els metalls pesants, els àcids i els aromàtics polinuclears es tornen molt tòxics i l'oxidació continuada converteix l'oli usat en corrosiu. Aquests lubricants sovint contenen plom, crom, zenc, elements halogenats, benzè i restes de refrigerants. Uns altres elements molt perillosos són els productes clorats, els més tòxics dels quals són els PCB, per la quantitat de dioxines que poden emetre en una combustió incontrolada. A banda la perillositat que donen

Repsol, a través de Gerpesa, replega els lubricants utilitzats. El procediment és relativament senzill. Grans camions cisterna recorren periòdicament els punts acordats i se n'enduen els olis, tant si són de tallers mecànics com de grans indústries. Tot el procés, des de la replega a la regeneració o incineració, s'ha de fer amb la màxima precaució possible.

pant l'administració, aquesta s'ha mogut per trobar maneres de finançar projectes de gestió de lubricants usats. Fa tres mesos, l'Associació Espanyola de Lubricants (ASELUBE), donava suport a la política de la Secretaria d'Estat de Medi Ambient, en aquest aspecte. Ara mateix ni la replega ni una gestió adequada de tots els olis usats no són garantides en algunes comunitats autònomes de l'estat espanyol. L'ASELUBE, sumant-se a la preocupació per aquest tema, va abonar la creació, per la Secretaria d'Estat de Medi Ambient, d'un cànon sobre els lubricants que serveixi per finançar eficaçment els dèficits de gestió soferts per les comunitats autònomes a conseqüència d'una replega d'olis garantida, igualitària i no discriminatòria entre tallers i indústries, i d'un tractament posterior en condicions ambientals adequades. ASELUBE considera que "aquest és l'únic camí de crear un sistema apropiat que no generi conseqüències comercials negatives entre les diverses marques de lubricants". Aquestes manifestacions confirmen la política de replega d'olis que Repsol duu a terme al País Valencià i a les comunitats autònomes de Madrid, Castella-La Manxa, Castella-Lleó, Extremadura i Múrcia. Una iniciativa que, tot i no ser rendible econòmicament, sí que ho és des de la perspectiva del medi natural. O. C.